

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2003

Nr 1280—1285

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1280	Bränsleavgiftslag	4367
1281	Fordonskattelag	4376
1282	Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet	4393
1283	Lag om ändring av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning	4395
1284	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om utgången av ansökningstiden för stöd som gäller investeringar i jordbruk samt renhushållning och naturnäringar och stöd för unga jordbrukares etablering	4396
1285	Finansministeriets förordning om villkoren för anstånd med betalningen av vissa skatter	4397

Nr 1280

Bränsleavgiftslag

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

För fordon i vilka används bränsle som beskattas lindrigare än motorbensin eller dieselolja skall betalas bränsleavgift till staten i enlighet med denna lag.

Denna lag tillämpas på fordon som är registrerade i Finland eller i något annat land samt på fordon som oregistrerade används i Finland.

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på klassificering av fordon och största tillåtna totalmassa och på fordonsregistreringsskyldighet fordonslagen (1090/2002)

och förordningar givna med stöd av den, förordningen om registrering av fordon (1598/1995) och de grunder som fastställts i vägtrafiklagen (267/1981) och med stöd av den. På definitionerna av bränslen tillämpas de grunder som fastställts i lagen om accis på flytande bränslen (1472/1994).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iaktas i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (611/1978) eller med stöd av den samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iaktas i fråga om användning och utlämnande av uppgifter om bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om fordonstrafikregistret (541/2003).

RP 112/2003
FiUB 37/2003
RSv 109/2003

Kommissionens direktiv 2003/96/EG (32003L0096); EGT nr L 283, 31.10.2003, s. 51

3 §

Bränsleavgift

Bränsleavgift påförs om bränsle som beskattas lindrigare än dieselolja används i ett fordon som är försett med dieselmotor eller om bränsle som beskattas lindrigare än motorbensin används i ett fordon som är avsett för bensindrift. Bränsleavgift skall betalas även när flytgas, naturgas eller annat därmed jämförbart gasformigt bränsle används som bränsle i ett fordon.

Bränsleavgift uppbärs även i det fall att ett fordon delvis drivs med sådant bränsleavgiftsgrundande bränsle som avses i 1 mom. Bränsleavgift uppbärs inte för fordon som baserar sig på användning av annan motorteknik än förbränningsmotor.

Bränsleavgift uppbärs för att förhindra att bränsle som ger upphov till avgiftsskyldighet används. Det är förbjudet att i ett fordon använda bränsle som ger upphov till avgiftsskyldighet.

4 §

Avgiftsskyldig

Bränsleavgift påförs den som vid användningen av lindrigare beskattat eller skattefritt bränsle är fordonets ägare. Innehas fordonet av någon annan, påförs bränsleavgiften innehavaren. Om i ett fordon som tagits i besittning på brottslig väg under besittningstiden har använts bränsleavgiftsgrundande bränsle, påförs bränsleavgiften den person som genom brott fått fordonet i sin besittning.

Om det inte går att utreda vem som är fordonets ägare eller innehavare, påförs bränsleavgiften den som framför fordonet.

5 §

Konstaterande av användning av bränsle

Användning av bränsleavgiftsgrundande bränsle anses ha inletts då det har konstaterats att en tank som hör till fordonets bränslesystem innehåller sådant bränsle. Bränsleavgift

skall betalas oberoende av hur och var fordonet används. Det bränsle som använts i fordonet anses höra till det bränsleslag enligt vilket det beskattades när användningen av bränslet inleddes.

Bränsleavgift uppbärs inte på grundval av det bränsle som finns i ett fordons bränsletank då det förs in i landet. Bränsleavgift uppbärs dock, om det bränsle som finns i fordonets bränsletank då det förs in i landet har gjorts identifierbart på det sätt som föreskrivs om lätt brännolja i lagstiftningen om påförande av accis.

Innan bränsleavgiftsgrundande bränsle börjar användas i ett fordon skall fordonets ägare eller innehavare anmäla detta till den myndighet som uppbär bränsleavgiften. I fråga om fordon som förs in i landet kan anmälan göras även hos tullmyndighet. En avgiftsskyldigs anmälan eller annan av honom given utredning om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle betraktas som sådan bevisning på grundval av vilken bränsleavgift uppbärs.

6 §

Fordon som är befriade från bränsleavgift

Befriade från bränsleavgift är

1) motorredskap och till motorredskap utrustade traktorer samt på bilchassi byggda motorredskap utan något annat än flak, tank eller annat lastutrymme med direkt samband med redskapsuppgiften, då fordonen inte används för andra transporter än sådana transporter på själva arbetsområdet som föransleds av deras användningsändamål eller för transport av fordonens bränsle och smörjmedel eller då fordonen förflyttas från ett arbetsområde till ett annat,

2) traktorer, då de används på en torvupptagningsplats,

3) motorslädar,

4) sådana lastbilar och bussar som drivs med flytgas, naturgas eller annat därmed jämförbart gasformigt bränsle och vars partikel- eller kväveoxidutsläppsnivå när fordonet första gången togs i bruk uppfyllde bestämmelserna om den följande utsläppsnivå som godkänts att träda i kraft, dock åtminstone nivån EURO-4,

5) person- och paketbilar som drivs med bränsle bestående av metan och vars utsläppsnivå när fordonet första gången togs i bruk uppfyllde bestämmelserna om den följande utsläppsnivå som godkänts att träda i kraft, dock åtminstone nivån EURO-4, och

6) fordon som används under en tävling som finns upptagen i en behörig organisations tävlingskalender eller under förberedelserna för tävlingen.

Utsläppsnivåkraven tillämpas inte på sådana i 1 mom. 4 och 5 punkterna avsedda fordon som är registrerade någon annanstans än i Finland och som används tillfälligt i Finland. Ett i Finland registrerat gasdrivet fordon är befriat från bränsleavgift även då de i 1 mom. 4 och 5 punkten avsedda avgasutsläppsbestämmelserna ändras, om fordonet vid registreringstidpunkten uppfyllde utsläppsnivåkraven.

7 §

Traktorer för användning i jord- och skogsbruk

Traktorer får användas i jord- och skogsbruk utan att bränsleavgift betalas. Som skogsbrukstransport betraktas även att en traktor som används för virkesavverkning förflyttas på en allmän väg till en arbetsplats eller från en arbetsplats till en annan, förutsatt att detta inte inbegriper transport av virke, samt förflyttning av virke över en allmän väg.

En traktor som innehas av en gårdsbrukssidkare eller gemensamt av flera gårdsbrukssidkare får användas bränsleavgiftsfritt även för transporter som hänför sig till

1) leverans för försäljning av virke från en gårdsbrukssidkares egen lägenhet,

2) försäljning av jord- och stenmaterial från en gårdsbrukssidkares egen lägenhet,

3) en gårdsbrukssidkares egen trädgårdsodling eller pälsdjursuppfödning, även i det fall då verksamheten bedrivs som en särskild rörelse utanför jord- och skogsbruket, och

4) en gårdsbrukssidkares privata hushåll.

Med gårdsbrukssidkare avses skattskyldig som beskattas med stöd av inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967) eller för inkomst av skogsbruk enligt 43 § inkomstskattelagen

(1535/1992). Som transport som hänför sig till en gårdsbrukssidkares privata hushåll betraktas inte sådan transport som utförs mot ersättning. Vad som i denna paragraf föreskrivs om en gårdsbrukssidkares egen lägenhet tillämpas också på en lägenhet som gårdsbrukssidkaren besitter på annan grund än ägande.

8 §

Påförande av bränsleavgift

Om det konstateras att bränsleavgiftsgrundande bränsle används i ett fordon, skall bränsleavgiften, i förekommande fall förhöjd enligt 10 §, uppbäras för så många dagar som fordonet utan avbrott har funnits i Finland när användningen konstaterades, dock för högst 20 dagar för varje gång som användning av bränsleavgiftsgrundande bränsle har konstaterats. Har i 5 § 3 mom. avsedd anmälan om användning av bränsleavgiftsgrundande bränsle gjorts, uppbärs bränsleavgift för den tid som anmälan avser, om inte debitering skall ske även för annan tid på grund av konstaterad bränsleanvändning.

Om bränsleavgift har debiterats för ett fordon, får bränsleavgift i förekommande fall påföras följande gång tidigast från och med dagen efter utgången av den tid för vilken bränsleavgift har debiterats föregående gång. Om det inte går att utreda när ett fordon har förts in i landet, debiteras bränsleavgift för minst 10 dagar.

Bränsleavgift kan debiteras för högst fem år räknat från den tidpunkt då skattemyndigheten fick kännedom om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle i ett fordon.

Bränsleavgift skall påföras senast två år efter utgången av det år då skattemyndigheten fick kännedom om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle i ett fordon.

9 §

Bränsleavgiftens belopp

Bränsleavgiftens belopp är

1) för personbilar (kategorierna M₁ och M₁G) 330 euro per dag,

2) för paketbilar (kategorierna N_1 och N_{1G}) 500 euro per dag,

3) för bussar (kategorierna M_2 och M_3) 670 euro per dag,

4) för lastbilar (kategorierna N_2 och N_3) och specialbilar 1 000 euro per dag,

5) för lastbilar avsedda för dragning av egentlig släpvagn, släpkärria eller påhängsvagn 1 500 euro per dag,

6) för trafiktraktorer 670 euro per dag,

7) för andra traktorer (kategori T) 100 euro per dag,

8) för motorredskap och motorredskap som byggts på bilchassi 100 euro per dag, och

9) för motorcyklar och andra fordon i kategori L 100 euro per dag.

Om bränsleavgift skall påföras ett fordon som inte finns upptaget i ett register, anses fordonet höra till den fordonskategori som det på grundval av sin beskaffenhet närmast skulle vara hänförligt till om det skulle registreras.

10 §

Höjning av bränsleavgiften

Har till myndighet inte gjorts anmälan enligt 5 § 3 mom., höjs bränsleavgiften med högst 30 procent.

Bränsleavgiften kan även höjas

1) med högst 50 procent, om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle upprepas, eller

2) till högst det dubbla beloppet, om användningen av bränsleavgiftsgrundande bränsle är särskilt graverande.

11 §

Betalning av bränsleavgift på förhand

För någon annan än med hydraulisk ledningsstyrning utrustad traktor som avses i 9 § 1 mom. 6 eller 7 punkten kan bränsleavgift betalas på förhand innan en sådan transport inleds som förutsätter användning av ac-cispliktigt bränsle, varvid bränsleavgiftens belopp är 5 euro per dag.

Bränsleavgift som betalas på förhand skall betalas in på Fordonsförvaltningscentralens

bankkonto. I samband med betalningen skall uppges fordonets registreringsstecken samt den tid för vilken dagsavgiften betalas. Kvitto över betald bränsleavgift skall medföras i fordonet under körning.

På bränsleavgift som betalats på förhand tillämpas inte 10 §. Betalning på förhand betraktas som en i 5 § 3 mom. avsedd anmälan om att användning av bränsleavgiftsgrundande bränsle inleds.

12 §

Fortsatt körning

Ett fordon i vilket bränsleavgiftsgrundande bränsle konstateras ha använts får, sedan grunderna för påförande av bränsleavgift har retts ut, köras med samma bränsle till närmaste av tillsynsmyndigheten anvisade ställe där bränslet kan bytas ut eller bränsleavgift enligt 11 § betalas.

Bränsleavgift påförs på nytt, om bränsleavgiftsgrundande bränsle används efter en i 1 mom. avsedd körning som utförts med myndighets tillstånd.

13 §

Förbud att föra ut fordon ur landet

Ett fordon för vilket bränsleavgift skall uppbäras får inte föras ut ur landet förrän bränsleavgiften är betald. Fordonsförvaltningscentralen eller länsstyrelsen på Åland kan dock tillåta att ett fordon förs ut ur landet, om godtagbar säkerhet har uppställts för betalningen av bränsleavgiften.

14 §

Betalning av bränsleavgift

Bränsleavgiften skall betalas inom 30 dagar från betalningsföreläggandet. Om bränsleavgiften inte har betalats inom utsatt tid, tas

förseningsränta ut hos den avgiftsskyldige enligt grunderna i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Bränsleavgiften skall betalas till en penninginrättning eller till ett verksamhetsställe som tar emot betalningar, enligt vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd eller med stöd av den. I samband med betalningen av bränsleavgiften skall inbetalningskortets referensnummer anges.

Fordonsförvaltningscentralen kan sända den avgiftsskyldige en betalningspåminnelse om bränsleavgift som förfallit till betalning. Betalningspåminnelse sänds dock inte, om det finns särskilda skäl för att avstå från att sända den.

15 §

Myndigheter

Debitering av bränsleavgift verkställs av Fordonsförvaltningscentralen. I fråga om fordon som är eller borde vara registrerade i landskapet Åland handhar länsstyrelsen på Åland de uppgifter som ankommer på Fordonsförvaltningscentralen. Fordonsförvaltningscentralen behandlar dock även sådana i 30 och 31 § avsedda ärenden om bränsleavgiftsbefrielse respektive avgiftslättnad eller betalningsuppskov som gäller fordon som är registrerade i landskapet Åland samt förhandsavgöranden som gäller fordon som är registrerade i landskapet Åland.

Tillsynen över användningen av bränslen utövas av polis-, gränsbevaknings- och tullmyndigheterna. Representanter för polis-, gränsbevaknings- eller tullmyndigheten har rätt att utföra sådana kontroller av flytande bränsle och fordon som är nödvändiga för att utreda vilket slags bränsle som används i ett fordon.

Om det konstateras att bränsleavgiftsgrundande bränsle används i ett fordon, skall tillsynsmyndigheten anmäla detta till Fordonsförvaltningscentralen respektive länsstyrelsen på Åland för påförande av bränsleavgift.

16 §

Användningsförbud

Om bränsleavgiften inte har betalats inom den tid som anges i 14 § 1 mom., får fordonet inte användas i trafik (*användningsförbud*). Fordonet får inte användas i trafik ens i det fall att äganderätten till eller innehavet av fordonet har överförts på någon annan än den avgiftsskyldige. Den myndighet som påfört bränsleavgiften kan begära handräckning av polisen för att förhindra att fordonet används. Fordonet får användas när bränsleavgiften har betalats av den avgiftsskyldige eller någon annan.

Den myndighet som påfört bränsleavgiften kan, på ansökan och på de villkor som den bestämmer, av särskilda skäl återkalla ett användningsförbud för viss tid eller helt och hållet. Ansökan kan göras av fordonets ägare eller innehavare eller den som bränsleavgiften har påförts.

17 §

Förhindrande av användning av fordon samt godkännande av fordon vid besiktning

Om ett fordon är belagt med användningsförbud enligt 16 § 1 mom., skall en representant för polis-, tull- eller gränsbevakningsmyndigheten genom omhändertagande av registreringsintyg och registreringsskyltar eller med andra nödvändiga medel förhindra att fordonet används i trafik. Fordonet får dock med en myndighetspersons skriftliga tillstånd köras till ett av denne angivet ställe för förvaring. Registreringsintyget och registreringsskyltarna skall återlämnas när de bränsleavgifter som förfallit till betalning har betalats.

Besiktningförrättaren skall vid periodisk besiktning kontrollera att ett fordon inte är belagt med användningsförbud på grund av försummelse att betala bränsleavgift. Ett fordon betraktas som belagt med användningsförbud när försummelse att betala bränsleavgift finns antecknad i fordonsregistret, såvida det inte lämnas en tillförlitlig utredning

över att avgiften har betalats eller uppvisas ett beslut enligt 16 § 2 mom. om upphävande av användningsförbud.

Som sådan utredning som avses i 2 mom. kan betraktas ett verifikat från en penninginrättning över betald bränsleavgift. Som utredning kan även betraktas ett kontoutdrag som visas upp tillsammans med inbetalningskortet, eller ett verifikat som skrivits ut av en betalningsautomat eller annan dataterminal och som visas upp tillsammans med inbetalningskortet.

18 §

Offentlighet och utlämnande av uppgifter som gäller bränsleavgift

Uppgifter som gäller bränsleavgift är offentliga med undantag av ansökningar om avgiftslättnad och betalningsuppskov samt ansökningar om befrielse från användningsförbud med tillhörande handlingar. I fråga om utlämnandet av uppgifter om bränsleavgift och betalningsskyldighet tillämpas även bestämmelserna i 20 § lagen om fordonstrafikregistret.

Fordonsförvaltningscentralen kan utfärda intyg över att bränsleavgift för ett fordon inte är obetald. För uppgifterna tas ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

19 §

Förhandsavgörande

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan meddela förhandsavgörande om tillämpningen av bestämmelser som gäller bränsleavgift. Förhandsavgörande ges den för vilken det är viktigt att veta hur lagen tillämpas på hans fordon och gäller i högst två år. För meddelande av förhandsavgörande tas ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten.

Om en sökande kräver det, skall ett förhandsavgörande som vunnit laga kraft med

bindande verkan iaktas vid beskattningen av den sökande för den tid avgörandet gäller. På ändringssökande som gäller förhandsavgörande tillämpas 23 §. Ändring får dock inte sökas i beslut om att förhandsavgörande inte meddelas.

20 §

Bränsleavgiftsrättelse till skattetagarens fördel

Om bränsleavgift har lämnats odebiterad eller debiterats till för lågt belopp eller har återbetalts till en avgiftsskyldig utan grund eller till ett alltför stort belopp, kan bränsleavgiften rättas inom fem år efter utgången av det år då bränsleavgiften debiterades eller borde ha debiterats eller då beslutet om återbetalning av bränsleavgift fattades.

Ett beslut av Fordonsförvaltningscentralen om ändring av bränsleavgift kan utan hinder av den i 1 mom. föreskrivna tiden rättas inom 60 dagar från den dag då den som har rätt att söka ändring fick kännedom om Fordonsförvaltningscentralens beslut.

Den avgiftsskyldige eller skatteombudet har rätt att hos Fordonsförvaltningscentralen ansöka om rättelse i centralens beslut inom den tid som föreskrivs i 23 §.

21 §

Efterdebitering

Om bränsleavgift vid debitering enligt 8 § 3 mom. helt eller delvis har lämnats odebiterad eller utan grund har återbetalts med anledning av att anmälan eller annan uppgift eller handling inte har lämnats in eller är bristfällig eller oriktig, påför Fordonsförvaltningscentralen den odebiterade eller återbetalade bränsleavgiften.

Innan efterdebitering verkställs skall den avgiftsskyldige beredas tillfälle att avge bemötande i saken. Efterdebitering verkställs senast fem år efter utgången av det år då bränsleavgiften debiterades.

22 §

Bränsleavgiftsrättelse till den avgiftsskyldiges fördel

Om bränsleavgift har debiterats till ett alltför stort belopp, kan den avgiftsskyldige inom den tid som anges i 20 § yrka rättelse hos Fordonsförvaltningscentralen. Rättelseyrkandet skall göras skriftligt. Centralen kan även på eget initiativ rätta debiteringen till den avgiftsskyldiges fördel.

23 §

Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen

I skatteuppbördsmyndighetens beslut med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Rätt att anföra besvär har den skattskyldige eller någon annan som saken gäller samt för statens räkning skatteombudet vid Nylands skatteverk.

För den skattskyldige och någon annan som saken gäller är besvärstiden fem år från utgången av det år då bränsleavgiften debiterades eller då den borde ha debiterats eller då beslutet om återbetalning av avgiften fattades, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. Vid förhandsavgörande är besvärstiden dock 30 dagar från delfäendet av beslutet. Besvärstiden för skattetagaren är sex månader från skattebeslutet och 30 dagar från förhandsavgörandet. Ändring skall sökas skriftligt, och besvärsskriften skall tillställas den behöriga skatteuppbördsmyndigheten inom besvärstiden.

Skatteuppbördsmyndigheten skall behandla besvären som en rättelseansökan. Godkänns besvären inte i sin helhet, hänskjuts den del av besvären som inte godkänts till Helsingfors förvaltningsdomstol.

24 §

Anförande av besvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut

får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Rätt att anföra besvär har den som med stöd av 23 § får söka ändring i debiteringen.

Besvärstillstånd kan beviljas

1) om det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) om det på grund av ett uppenbart fel som inträffat i ärendet finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet, eller

3) om det föreligger vägande ekonomiska eller andra skäl att bevilja besvärstillstånd.

Besvärstillstånd kan även beviljas så att det gäller endast en del av det överklagade förvaltningsdomstolsbeslutet.

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av förvaltningsdomstolens beslut. Besvärsskriften, som skall innefatta ansökan om besvärstillstånd, skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller Helsingfors förvaltningsdomstol.

25 §

Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande

Om bränsleavgift har avlyfts eller sänkts på grund av ändringssökande eller rättelse, skall till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från avgiftsbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt 11 § förordningen om skatteuppbörd (903/1978). Om bränsleavgift med anledning av ändringssökande påförs eller avgiftsbeloppet höjs, driver Fordonsförvaltningscentralen in bränsleavgiften jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

26 §

Förande av statens talan

Statens talan i ärenden som gäller ändringssökande och rättelse förs av skatteombudet vid Nylands skatteverk.

Skatteombudet hörs och delges beslut genom att skatteombudet ges tillfälle att ta del av besluten och de handlingar som ligger till grund för dessa.

27 §

Omröstning i förvaltningsdomstolar

Om det råder olika åsikter vid avgörandet av ett ärende som överklagats med stöd av denna lag, gäller som beslut den åsikt som flertalet skall anses ha omfattat. Vid lika röstetal vinner den åsikt som är fördelaktigast för den avgiftsskyldige eller, om denna grund inte kan tillämpas, den åsikt som ordföranden har omfattat.

28 §

Verkställighet

Den avgiftsskyldige skall betala påförd bränsleavgift, oberoende av om ändring i bränsleavgiften söks eller inte.

29 §

Återbetalning av grundlös prestation

Den som visar att han har betalt bränsleavgift av misstag har rätt att på ansökan återfå det betalda beloppet från Fordonsförvaltningscentralen. Som misstag betraktas inte att bränsleavgift har betalats för att undvika att användningen av fordonet förhindras eller under sådana omständigheter där detta syfte kan anses vara uppenbart.

Om två eller flera har betalt bränsleavgift för ett och samma fordon, återbetalas den överskjutande delen av bränsleavgiften på ansökan till den som inte är avgiftsskyldig.

Betald dagsavgift för traktor återbetalas inte som grundlös prestation.

30 §

Befrielse från bränsleavgift

Fordonsförvaltningscentralen har rätt att på

grund av fordonets stora omfattning eller få användningstillfällen eller av något annat liknande särskilt skäl, på ansökan och på de villkor som centralen bestämmer, bevilja befrielse från betalning av bränsleavgift. Befrielse kan beviljas endast om fordonets användningsområde är något annat än ordinarie vägtrafik och fordonet inom detta användningsområde inte i någon högre grad står i konkurrensförhållande till dieseldrivna fordon som är avsedda för vägtrafik.

31 §

Avgiftslättnad och uppskov med betalningen

Fordonsförvaltningscentralen kan av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer helt eller delvis bevilja befrielse från bränsleavgift och förseningsränta samt ränta som skall betalas på grund av uppskov. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett ärende av principiell betydelse.

Fordonsförvaltningscentralen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja uppskov med betalningen av bränsleavgift på de villkor finansministeriet bestämmer. Finansministeriet kan överta avgörandet av ett uppskovsärende.

32 §

Straffsbestämmelser

Den som framför ett fordon för vilket bränsleavgift som förfallit till betalning är obetald, skall för *bränsleavgiftsförseelse* dömas till böter.

33 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Genom denna lag upphävs lagen om bränsleavgift (337/1993) jämte senare ändringar.

På bränsleavgift som skall betalas eller som är obetald enligt den lag om bränsleavgift som

var i kraft innan denna lag trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande. På ändringssökande och lättnad som anhängiggjorts den 1 januari 2004 eller senare tillämpas dock bestämmelserna i denna lag.

Helsingfors den 30 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister *Leena Luhtanen*

Nr 1281

Fordonsskattelag

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

Till staten skall i enlighet med denna lag betalas fordonsskatt för fordon som är registrerade i Finland eller används i Finland samt såsom fordonsskatt uppbyren fast skatt och konsumtionskatt för utomlands registrerade fordon som används tillfälligt i Finland.

2 §

Tillämpningen av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (611/1978) eller

med stöd av den, samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på klassificering av fordon och största tillåtna totalmassa samt fordonsregistreringsskyldighet fordonslagen (1090/2002) och förordningar givna med stöd av den, samt förordningen om registrering av fordon (1598/1995) och de grunder som fastställts i vägtrafiklagen (267/1981) och med stöd av den. På fordon som är registrerade eller borde ha registrerats i landskapet Åland tillämpas på motsvarande sätt bestämmelserna i Ålands landskapslagstiftning.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om användning och utlämnande av beskattningsuppgifter i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om fordonstrafikregistret (541/2003).

RP 111/2003
FiUB 36/2003
RSv 108/2003

2 kap.

Fordonsskatt

3 §

Fordonsskattens struktur

Med fordonsskatt avses skatt som består av en grundskatteandel eller en drivkraftsskatteandel eller en sammanräknad andel av grundskatt och drivkraftsskatt. Fordonsskatten inbegriper även fast skatt och konsumtionsskatt som uppbärs för fordon som registrerats någon annanstans än i Finland.

4 §

Skattepliktiga fordon

Fordonsskatt skall betalas för fordon i kategorierna M och N som är införda i fordonsregistret. För fordon som är registrerade någon annanstans än i Finland betalas fast skatt och konsumtionsskatt enligt 38—44 § i denna lag. Fordonsskatt skall betalas även för ett fordon som borde ha varit infört i fordonsregistret.

Ett motorredskap som byggts på ett bilchassi betraktas inte som ett sådant fordon som avses i 1 mom., om det är ett fordon i kategori N₂ eller N₃ som utrustats med speciella redskap för utförande av arbete och om det inte är avsett för transport av annat gods än sådana arbetsredskap och förnödenheter som behövs i arbetet.

Ett fordon som i fordonsregistret inte är klassificerat enligt kategori M eller N eller någon annan fordonskategori anses vid beskattningen höra till en sådan i vägtrafiklagstiftningen angiven fordonskategori som motsvarar fordonets beskaffenhet.

5 §

Skattskyldig

Den som i registret har antecknats som fordonets ägare eller den som har antecknats som innehavare är skyldig att betala fordonsskatt för fordonet för den tid för vilken han varit antecknad i registret som fordonets ägare

respektive innehavare. Om såväl ägare som innehavare finns antecknade i registret, är det innehavaren som är skattskyldig. Finns det fler än en skattskyldig, är de solidariskt ansvariga för betalningen av skatten.

Om ett oregistrerat fordon används i trafik eller om uppgifter som antecknats i registret är oriktiga, är den skattskyldig som enligt förordningen om registrering av fordon borde ha varit antecknad som ägare i registret. Om det inte kan påvisas vem som är ägare eller om ett oregistrerat fordon har använts utan ägarens eller innehavarens samtycke, är den skattskyldig i vars användning fordonet skall anses ha varit.

Som skattskyldig enligt 1 mom. betraktas även en fordonsägare som inte har registrerat sig trots att fordonets föregående ägare har gjort en sådan anmälan som avses i 19 § förordningen om registrering av fordon. Om en fordonsägare har försummat registreringen, och den ägare som registrerat fordonet i sitt namn har åtagit sig att svara för skatten, fastställs skattskyldigheten enligt 6 §. När en ägare som registrerar ett fordon i sitt namn inte åtar sig att svara för skatten, fastställs skattskyldigheten enligt 1 mom.

I fråga om solidariskt ansvariga skattskyldiga debiteras skatten hos den person som antecknats först i registret som fordonets ägare eller innehavare. Om skatten inte kan uppbäras hos den som antecknats först som skattskyldig eller om det finns något annat särskilt skäl att ändra debiteringen, skall skatten debiteras hos någon annan solidariskt ansvarig skattskyldig.

Den som på brottslig väg har fått ett fordon i sin besittning är skyldig att betala skatt för den tid för vilken fordonets ägare eller innehavare har beviljats skattebefrielse enligt 19 § 1 mom. 1 punkten.

6 §

Åtagande att svara för skatt

När ett fordon överläts, kan mottagaren åta sig att svara för skatten även för den tid som fordonet har varit i en sådan persons ägo som försummat att göra registreringsanmälan om överlåtelse av äganderätt enligt 11 § förord-

ningen om registrering av fordon. I fråga om förfarande och skatteuppbörd vid åtagande att svara för skatt föreskrivs i 16 §.

Om mottagaren åtar sig att svara för skatten enligt 1 mom. och betalar skatten, befrias överlåtaren från skattskyldighet. Om mottagaren meddelar att han inte åtar sig att svara för skatten, betraktas mottagaren och den som överlätit fordonet som skattskyldiga för den tid fordonet varit i mottagarens respektive överlåtarens ägo på det sätt som föreskrivs i 5 och 8 §.

7 §

Överföring av skattskyldighet

En skattskyldig kan genom avtal överföra skattskyldigheten på en annan person. Ett sådant avtal skall upprättas skriftligt på en blankett som fastställts av Fordonsförvaltningscentralen. Den som övertar skattskyldigheten svarar för skatten enligt de grunder som gäller för den som ursprungligen var skattskyldig. Om det är uppenbart att överföring av skattskyldighet har skett i syfte att undgå skattebetalning, kan skatten debiteras som om överföringen inte hade skett.

Fordonsförvaltningscentralen kan på de villkor som den bestämmer godkänna eller förkasta överföring av skattskyldighet. Om den som övertagit skattskyldigheten inte betalar skatten på föreskrivet sätt, kan Fordonsförvaltningscentralen bestämma att den som överfört skattskyldigheten och den som övertagit skattskyldigheten solidariskt skall svara för skatten.

8 §

När skattskyldigheten inträder och upphör

Skattskyldigheten inträder

1) den dag då ett fordon första gången registreras eller omregistreras,

2) dagen efter att ett i registret infört fordons ägar- eller innehavaruppgifter ändras så att skatten skall debiteras hos en ny skattskyldig,

3) den dag då ett skattefritt fordon ändringsregistreras eller ändringsbesiktigas som skattepliktigt eller

4) dagen efter den dag då förutsättningarna för skattebefrielse upphörde.

Om tidpunkten för skattskyldighetens begynnande inte kan utredas i sådana fall som avses i 5 § 2 mom., kan skattskyldighetens begynnande fastställas enligt uppskattning till tidigast 12 månader före den dag då Fordonsförvaltningscentralen fick kännedom om att fordonet använts på det sätt som avses i 5 § 2 mom.

Skattskyldigheten upphör den dag då

1) fordonet avregistreras,

2) uppgifterna om fordonets ägare eller innehavare ändras så att skatt skall debiteras hos en ny skattskyldig,

3) ett skattepliktigt fordon ändringsregistreras eller ändringsbesiktigas som skattefritt eller

4) förutsättningar för skattebefrielse uppkommer.

Om i ett fall som avses i 3 mom. 1 punkten den dag då registreringsskyltarna återställs infaller före avregistreringsdagen, upphör skatteperioden den dag då registreringsskyltarna återställs.

En förutsättning för skattskyldighetens upphörande i fall som avses i 3 mom. 2 och 4 punkterna är att det har gjorts en sådan registreringsanmälan om grunden för skattskyldighetens upphörande som avses i förordningen om registrering av fordon. Om det på ett tillförlitligt sätt kan visas att grunden för skattskyldighetens upphörande har uppstått vid en tidigare tidpunkt än den då anmälan gjordes, kan skattskyldigheten anses ha upphört vid den tidpunkten.

Överlåtaren svarar för skatten för överlåtelседagen, och innehavaren svarar för skatten för den sista dag som han är fordonets innehavare.

9 §

Fordonsskattens belopp

I fordonsskatt uppbärs per dag ett belopp som består av en grundskatteandel med tillägg för en drivkraftsskatteandel. Skattebeloppet för en skatteperiod beräknas genom att summan av grund- och drivkraftsskattebeloppen per dag multipliceras med antalet dagar i skatteperioden.

Skatten påförs på grundval av de uppgifter som har anmälts eller som borde ha anmälts till registermyndigheten.

10 §

Grundskatt

Grundskatt påförs för person- och paketbilar (kategorierna M_1 , N_1 , M_1G och N_1G) samt för specialbilar vilkas största tillåtna totalmassa är högst 3 500 kilogram.

Grundskattebeloppet per dag är 26 cent för fordon som tagits i bruk före den 1 januari 1994 och 35 cent för fordon som tagits i bruk nämnda dag eller senare.

11 §

Drivkraftsskatt

För fordon som utnyttjar annan kraftkälla eller annat bränsle än motorbensin påförs drivkraftsskatt. Drivkraftsskattebeloppet per dag är:

1) för personbilar (kategorierna M_1 och M_1G) och bilar avsedda för två ändamål (kategori N_1), samt för fordon vars användningssyfte på grund av obesiktigade ändringar närmast motsvarar användningssyftet för personbilar 6,7 cent för varje påbörjat hundratal kilogram totalmassa,

2) för paketbilar (kategorierna N_1 och N_1G), husbilar (kategori M_1) och servicebilar (kategorierna M_1 , N_1 , N_2 , N_3 , M_1G , N_1G , N_2G och N_3G) 0,9 cent för varje påbörjat hundratal kilogram totalmassa,

3) för lastbilar (kategorierna N_2 , N_3 , N_2G och N_3G) med vilka inte används släpvagn 1,0 cent för varje påbörjat hundratal kilogram totalmassa upp till en totalmassa om 12 000 kilogram och 2,2 cent för varje påbörjat hundratal kilogram totalmassa som överstiger denna massa, om fordonet har två axlar. Skatten är 1,3 cent för varje påbörjat hundratal kilogram totalmassa om fordonet har tre axlar, 1,2 cent om fordonet har fyra axlar och 1,1 cent om fordonet har fem eller flera axlar,

4) för lastbilar (kategorierna N_2 , N_3 , N_2G och N_3G) som är utrustade för och används för dragning av påhängsvagn 3,1 cent för varje påbörjat hundratal kilogram totalmassa

om fordonet har två axlar, 2,3 cent om fordonet har tre axlar, 2,0 cent om fordonet har fyra axlar och 1,8 cent om fordonet har fem eller flera axlar,

5) för lastbilar (kategorierna N_2 , N_3 , N_2G och N_3G) som är utrustade för och används för dragning av egentlig släpvagn eller släpkärra 3,1 cent för varje påbörjat hundratal kilogram totalmassa om fordonet har två axlar, 2,5 cent om fordonet har tre axlar, 2,3 cent om fordonet har fyra axlar och 2,0 cent om fordonet har fem eller flera axlar.

Skatten för fordon som är införda i registret som specialbilar är densamma som skatten för till axelantalet motsvarande fordon i kategori M eller N. För en specialbil fastställs fordonskategorin närmare enligt de fordonsklassificeringsbestämmelser som skulle tillämpas, om fordonets registreringskategori ändrades vid skatteperiodens ingång.

En lastbil som är utrustad för dragning av släpvagn anses användas för dragning av släpvagn, om inte annat anmäls. Om en lastbil som är utrustad för dragning av släpvagn inte används för dragning av släpvagn, skall fordonets ägare eller innehavare anmäla detta i samband med lastbilens första registrering eller omregistrering eller innan användningen av släpvagn upphör. På motsvarande sätt skall på förhand anmälas om en lastbil, för vilken gjorts anmälan om upphörande av användning av släpvagn, börjar användas för dragning av släpvagn. Anmälan skall göras på fastställd blankett vid ett besiktningställe som utför registrering eller till Fordonsförvaltningscentralen.

12 §

Skattefria fordon

Fria från fordonskatt är

1) fordon som registrerats med C- eller CD-tecken enligt 36 § 1 mom. c eller d punkten förordningen om registrering av fordon,

2) fordon som ägs eller disponeras av Europeiska gemenskapernas institutioner belägna i Finland eller som på grundval av något annat internationellt avtal är skattefria,

3) fordon som har besiktigats och registre-

rats som museifordon enligt 24 § fordonslagen,

4) räddningsbilar och ambulanser,
5) bussar (kategorierna M₂ och M₃),
6) militärfordon som uteslutande ägs och disponeras av försvarsmakten och inte är införda i fordonsregistret,

7) fordon som i enlighet med 38 § förordningen om registrering av fordon är exportregistrerade för utförsel ur landet,

8) fordon som används tillfälligt i Finland på det sätt som föreskrivs i 51 § förordningen om registrering av fordon,

9) fordon som i enlighet med 46 § förordningen om registrering av fordon används med provnummerskyltar med de begränsningar som gäller tillfällig användning av provnummerskyltar,

10) fordon för vilka beviljats förflyttnings-tillstånd enligt 48 § förordningen om registrering av fordon,

11) motorfordon i vilka huvudsakligen används trä- eller torvbaserat bränsle och

12) person- och paketbilar samt specialbilar för vilka staten eller statliga inrättningar är skattskyldiga och som används av dessa, med undantag för fordon som ägs av affärsverk som avses i lagen om statliga affärsverk (1185/2002).

Fria från drivkraftsskatt är sådana i 6 § 1 mom. 5 punkten bränsleavgiftslagen (1280/2003) avsedda person- och paketbilar som drivs med bränsle bestående av metan.

3 kap.

Uppbörd av fordonsskatt

13 §

Skatteperiod

Fordonsskatt uppbärs för en skatteperiod som omfattar 12 månader, om inte något annat följer av 14 § 3 mom. Fordonsskatten debiteras som dagsbaserad skatt för den tid fordonet varit i den skattskyldiges ägo eller besittning.

14 §

När skatteperioden börjar och upphör

Skatteperioden börjar

1) den dag då skattskyldighet som avses i 8 § inträder,

2) dagen efter den föregående skatteperiodens utgång,

3) den dag då det anmäls till registret att fordonet ändrats till skattepliktigt eller

4) den dag då fordonet ändringsbesiktigas eller ändringsregistreras som skattepliktigt.

Om mottagaren åtar sig att svara för skatten enligt 6 §, börjar hans skatteperiod dagen efter den dag då den föregående i registret antecknade ägarens skatteperiod upphör.

Skatteperioden upphör den sista dagen av en 12 månaders period som börjar en sådan dag som avses i 1 eller 2 mom. eller

1) den dag då skattskyldighet som avses i 8 § upphör,

2) dagen före nästa skatteperiods början,

3) den dag då det anmäls till registret att fordonet ändrats till skattefritt,

4) den dag då fordonet ändringsbesiktigas eller ändringsregistreras som skattefritt eller

5) den dag från och med vilken en i 35 § avsedd rätt till skattebefrielse på grundval av handikapp är i kraft.

15 §

Debitering av fordonsskatt

Fordonsskatt debiteras utan dröjsmål, när skatteperioden har börjat eller när en sådan ändring av fordonets beskaffenhet som påverkar beskattningen eller någon annan uppgift som behövs för beskattningen har antecknats i registret eller på annat sätt kommit till Fordonsförvaltningscentralens kännedom. Debiteringen verkställs utan att den skattskyldige blir hörd.

16 §

Uppbörd av skatt vid åtagande att svara för skatten

Om den som överlåtit fordonet har för-

summat att göra registreringsanmälan, och överlåtarens i 6 § avsedda skatt inte har debiterats hos överlåtaren, uppbärs skatten i första hand såsom åtagen skatt hos den mottagare som har registrerat fordonet i sitt namn. På beloppet av den åtagna skatten tillämpas då inte bestämmelserna i 62 § om det minsta belopp som påförs. Debiteringen verkställs utan att mottagaren blir hörd. Om mottagaren meddelar Fordonsförvaltningscentralen att han inte åtar sig att svara för skatten, återtas debiteringen. Skatten uppbärs därefter hos överlåtaren och mottagaren utgående från den tid fordonet varit i överlåtarens respektive mottagarens ägo.

Om i 1 mom. avsedd skatt inte har betalats senast på förfallodagen, kan Fordonsförvaltningscentralen debitera skatten hos den som överlätit fordonet. Mottagaren kan dock efter debiteringen genom anmälan till Fordonsförvaltningscentralen åta sig att svara för skatten.

17 §

Uppbörd av fordonsskatt när skattegrunden ändras

Om beloppet av den i 10 § avsedda grundskatten eller den i 11 § avsedda drivkraftsskatten ändras så att den skatt som skall uppbäras för ett fordon för den återstående skatteperioden är större eller mindre än den skatt som har debiterats, kan beloppet enligt de nya skattegrunderna uppbäras eller återbäras i samband med nästa debitering som gäller fordonet, eller avdras från eller läggas till återbäring som skall betalas till den skattskyldige.

Om uppbörden av den del av skattens belopp som har ändrats inte kan ske i samband med annan debitering eller som avdrag från återbäring, skall den uppbäras eller återbäras separat.

18 §

Betalning av skatt i rater och tillägg för betalningssätt

Skattebelopp som har debiterats kan av Fordonsförvaltningscentralen på den skattskyldiges begäran före den första förfalloda-

gen i en skatteperiod delas upp för betalning i två eller fyra rater. Till beloppet av varje rat läggs då ett betalningssättstillägg på 5 euro per rat. Betalningssättet tillämpas tills den skattskyldige begär ändring av betalningssättet. Begäran skall framställas före skatteperiodens början.

Om en i registret antecknad ny skattskyldig i samband med att hans skattskyldighet börjar betalar en del av den i debetsedeln angivna skatten som är uppdelad på rater, anses han ha gjort en sådan begäran som avses i 1 mom.

Skatt som skall debiteras med anledning av debiteringsrättelse, efterbeskattnings eller beslut på ändringsansökan uppbärs i en rat.

19 §

Skatteuppbörd i vissa fall

Fordonsskatt behöver inte betalas för den tid då fordonet

- 1) är anmält till polisen som tillgripet,
- 2) är beslagttaget eller annars omhändertaget av polisen eller den myndighet som handhar bilskatten,
- 3) är utmätt och i utsökningsmyndighetens besittning,
- 4) omhändertagits som skrotfordon av kommunen eller
- 5) intygats vara förstört eller nedskrotat.

I fall som avses i 1 mom. rättas debiteringen av skatt. Rättelse görs utan ansökan, om Fordonsförvaltningscentralen känner till grunden för rättelsen. Betald skatt återbärs till den skattskyldige på det sätt som föreskrivs i 32 §.

När ett fordon tas i bruk på nytt, debiteras skatten från den dag då den i 1 mom. avsedda grunden upphörde. Om skatteperioden ännu inte har upphört, uppbärs skatten för den återstående tiden av skatteperioden.

20 §

Ändring av fordons registeruppgifter under skatteperioden

Om ett fordon under skatteperioden ändringsregistreras eller ändringsbesiktigas så att det fordonsskattebelopp som skall betalas ändras, debiteras fordonsskatten enligt det

högre beloppet från den dag då ändringen skedde respektive återbärs fordonsskatt från dagen efter den dag då ändringen skedde.

21 §

Sändning av debetsedel och annat meddelande eller beslut

Fordonsförvaltningscentralen sänder debetsedel, annat meddelande eller beslut under den adress som anmälts till fordonsregistret eller den adress för fakturering av fordonsskatt som skriftligen anmälts till Fordonsförvaltningscentralen. Om inte annat visas, anses delgivningen av en handling ha skett den sjunde dagen efter det att Fordonsförvaltningscentralen har lämnat handlingen till befördran av posten eller någon annan avtalspartner som handhar liknande uppgifter.

Om den skattskyldige inte har fått någon debetsedel, skall han begära en sådan av Fordonsförvaltningscentralen så att skatten kan betalas på förfallodagen.

Om det finns skäl att befara att mottagarens adress är oriktig, kan handlingen sändas som bevislig delgivning.

22 §

Uppgifter i debetsedeln

Utöver de uppgifter som används vid verkställandet av beskattningen och de uppgifter som behövs för skattebetalningen kan i debetsedeln antecknas uppgifter om obetalda tidigare fordonsskatter för samma fordon och på dessa beräknade dröjsmålsföljder samt uppgifter om hos vem skatten för ifrågavarande tid har debiterats. I debetsedeln antecknas även beloppet av den skattskyldiges skatter som överförts från föregående skatteperiod för att uppbäras eller återbäras.

På debetsedlar tillämpas inte bestämmelserna i 44 och 45 § förvaltningslagen (434/2003).

23 §

Förfallodagar

Skatten förfaller till betalning när 42 dagar

har förflutit från skatteperiodens början eller från beskattningsbeslutet, beroende på vilken av dessa tidpunkter som infaller senare. Som förfallodag för debitering enligt 18 § 3 mom. kan Fordonsförvaltningscentralen fastställa även någon annan dag.

Skatt som skall betalas i mer än en rat förfaller till betalning med tre eller sex månaders intervall från förfallodagen för den första raten på det sätt som anges i debetsedeln.

24 §

Betalning av fordonsskatt

Skatten skall betalas till en penninginrättning eller till ett verksamhetsställe som tar emot betalningar på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd eller med stöd av den. I samband med betalningen skall inbetalningskortets referensnummer anges.

Om fordonsskatten inte betalas inom den tid som anges i 23 §, uppbärs hos den skattskyldige förseningsränta som räknas ut enligt grunderna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

25 §

Betalningspåminnelse

Fordonsförvaltningscentralen kan sända den skattskyldige en betalningspåminnelse om skatt som har förfallit till betalning. Betalningspåminnelse sänds dock inte, om det finns särskilda skäl att avstå från att sända den.

26 §

Periodisering av skatteuppbörden

Fordonsförvaltningscentralen kan som periodbeskattad godkänna en skattskyldig som dagligen under 12 månader i genomsnitt bedöms svara för skatten för minst 50 fordon. Som periodbeskattad kan av särskilda skäl godkännas även en skattskyldig som svarar för ett mindre antal fordon än detta.

Till en skattskyldig som godkänts som periodbeskattad sänds efter utgången av be-

skattningsperioden en sammanställning av debetsedlarna för de fordon för vilka den periodbeskattade har varit skattskyldig under perioden. Skatten uppbärs per dag för de fordon som under perioden har varit införda i registret.

Fordonsförvaltningscentralen kan på de villkor som den bestämmer avtala med en periodbeskattad om

- 1) uppgifter i debetsedeln,
- 2) skattens förfallodag,
- 3) beskattningsperiodens längd,
- 4) säkerhet för tryggnad av skattefordran,
- 5) minibeloppet för den skatt som skall debiteras samt
- 6) andra frågor som är nödvändiga vid verkställandet av periodbeskattningen.

Om en periodbeskattad inte iaktar avtalsvillkoren eller om avtalsförutsättningarna på annat sätt upphör, kan Fordonsförvaltningscentralen häva avtalet utan att höra den skattskyldige. Efter det att avtalet har hävts debiteras fordonsskatten fordonssvis på det sätt som föreskrivs i denna lag.

4 kap.

Återbäring av skatt

27 §

Förutsättningar för återbäring av skatt

Skatt återbärs om under skatteperioden

- 1) fordonet avregistreras eller registreringsskyltarna för ett in-tecknat fordon återställs,
- 2) en ny skattskyldig antecknas i registret,
- 3) uppgifter som antecknats i fordonsregistret ändras så att fordonet blir skattefritt eller skattebeloppet sänks eller
- 4) den skattskyldige befrias från skyldigheten att betala skatt.

28 §

Återbäringens belopp

Betald skatt återbärs från dagen efter det att en i 27 § avsedd återbäringsgrund har uppstått. Återbäringens belopp beräknas per dag i enlighet med 10 och 11 §. På återbäring som avses i 27 § betalas inte ränta.

29 §

Återbäringsberättigad

Återbäring betalas till den skattskyldige. Återbäring kan med den skattskyldiges skriftliga samtycke betalas till någon annan än den skattskyldige.

I fråga om solidariskt ansvariga skattskyldiga återbärs skatten till den hos vilken skatten har debiterats.

30 §

Återbäring av grundlös prestation

Den som visar att han har betalt fordonsskatt av misstag har rätt att hos Fordonsförvaltningscentralen ansöka om att återfå det betalda beloppet. Som misstag betraktas inte att skatt har betalats för att undvika att användningen av fordonet förhindras eller under omständigheter där detta syfte kan anses vara uppenbart.

Om två eller flera har betalt fordonsskatt för ett och samma fordon, återbärs den grundlöst betalda skatten på ansökan till den som inte är skattskyldig.

31 §

Överföring av skatteåterbäring

Om Fordonsförvaltningscentralen skall både återbära skatt till en skattskyldig och debitera denne, överför Fordonsförvaltningscentralen utan att höra den skattskyldige återbäringen för att användas som betalning för skatten. Överföring kan göras även om den skatt för vars betalning återbäringen överförs inte har förfallit till betalning. Om det inte finns någon skatt som har debiterats, överförs återbäringen i väntan på följande debitering.

På överförd skatteåterbäring tillämpas bestämmelserna i 32 §.

Besked om att återbäringsbelopp har överförts för att användas som betalning för skatt skall ges den skattskyldige i följande debetsedel.

32 §

Betalning av återbäring

Återbäring betalas på ansökan till ett av mottagaren angivet bankkonto eller genom betalningsanvisning, om inte återbäringen har använts på det sätt som anges i 31 eller 33 §.

Har ansökan om återbäring inte gjorts inom 12 månader efter det att återbäringsgrunden har uppstått, betalas skatteåterbäringen utan särskild ansökan om skatten har betalats av den skattskyldige. Har någon annan än den skattskyldige betalt den skatt som skall återbäras, skall betalaren skriftligen ansöka om skatteåterbäring hos Fordonsförvaltningscentralen.

33 §

Kvittning

Om de förutsättningar för kvittning som anges i lagen om skatteuppbörd är uppfyllda och kvittning kan anses vara ändamålsenlig, kan kvittning verkställas mellan skatter som uppbärs av Fordonsförvaltningscentralen och skatter som uppbärs av någon annan myndighet. På kvittningsförfarandet tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd.

34 §

Stöd för kombinerade transporter

Av fordonsskatt som betalats för en lastbil återbetalas 50 euro för varje sådan järnvägs-transport av lastbilen som ingår i ett led i en internationell transport och som ägt rum i Finland och för vars del gäller att sträckan mellan utgångspunkten och ändpunkten fägelvägen är minst 100 kilometer. På återbäringen tillämpas bestämmelserna i lagen om vissa internationella kombinerade transporter (440/2000).

5 kap.

Skattebefrielse som beviljas personer med handikapp

35 §

Skattebefrielse på grundval av handikapp

Befrielse från grundskatt beviljas

1) en person som beviljats sådant parkeringstillstånd för handikappade som avses i 28 b § vägtrafiklagen,

2) en person som transporterar en person med handikapp som beviljats sådant tillstånd som avses i 1 mom. eller

3) en person som beviljats återbäring av bilskatt enligt 51 § bilskattelagen (1482/1994) eller i 50 § bilskattelagen avsedd befrielse från skatt på grund av men till följd av egen eller en familjemedlems sjukdom, skada eller handikapp.

Skattebefrielse på grundval av en och samma persons handikapp kan beviljas för endast ett fordon i taget och en skattskyldig kan få skattebefrielse på grundval av handikapp för endast ett fordon i taget.

36 §

Förfarande vid ansökan om skattebefrielse

Ansökan om skattebefrielse på grundval av handikapp skall göras skriftligt hos Fordonsförvaltningscentralen.

Av ansökan skall framgå den skattskyldiges och den handikappade personens namn, adress och personbeteckning samt fordonets registreringstecken och motiven till ansökan. Till ansökan skall fogas kopia av eventuellt bilskatteåterbäringsbeslut eller parkeringstillstånd. Fordonsförvaltningscentralen kan kräva att bilagorna inlämnas som styrka kopior eller att handlingarna uppvisas i original.

Skattebefrielse kan beviljas utan ansökan, om Fordonsförvaltningscentralen känner till grunden för skattebefrielsen.

37 §

Tiden för vilken skattebefrielsen gäller

Skattebefrielsen är i kraft så länge som det inte sker några förändringar i förutsättningarna för skattebefrielse.

6 kap.

Andra än i Finland registrerade fordon

38 §

Fast skatt och konsumtionsskatt

För sådana fordon med annan drivkälla än motorbensin samt lastbilssläpvagnar som är registrerade utomlands och som införts till Finland för tillfälligt bruk skall i fordonsskatt betalas fast skatt för varje dygn som fordonet används i Finland. Fordonet anses ha använts i Finland från det dygn då det fördes in på finskt territorium till utgången av det dygn då det fördes ut från finskt territorium. Därtill uppbärs konsumtionsskatt på grundval av den sträcka som körts i Finland.

39 §

Skyldighet att betala fast skatt och konsumtionsskatt

Skyldig att betala skatt som avses i 38 § är fordonets ägare eller innehavare. Om skatt inte kan uppbäras hos fordonets ägare eller innehavare, kan skatten debiteras hos den för vars räkning eller uppdrag fordonet används i Finland.

40 §

Den fasta skattens belopp

Fast skatt påförs enligt följande:

Fast skatt	Euro per dygn
Paketbil	13,00
Buss	15,00
Lastbil	25,00
Lastbilssläpvagn	15,00

41 §

Konsumtionsskattens belopp

Konsumtionsskatt betalas på grundval av den sträcka som körts i Finland för varje kalenderdygn, ankomst- och avfärdsdagen medräknade, enligt följande:

Konsumtionsskatt	Euro/km	Euro/dygn minst
Paketbil	0,10	33,00
Buss	0,15	60,00
Lastbil	0,60	225,00
Lastbilssläpvagn	0,20	85,00

För lastbilssläpvagn uppbärs konsumtionsskatt för samma sträcka som för dragbilen, om inte någon annan bevisning lämnas med avseende på sträckan.

42 §

Debitering av skatt

Fast skatt och konsumtionsskatt debiteras och uppbärs på förhand när fordonet förs in i landet. Beskattningen skall rättas, om det vid utförelsen av fordonet ur landet konstateras att fordonet körts en längre eller kortare sträcka eller använts en längre eller kortare tid i Finland än vad som förutsattes då skatten uppbärs. Vid tilläggsdebitering med anledning av rättelse kan tilläggsbeloppet höjas med högst 50 euro.

43 §

Befrielse av vissa utomlands registrerade fordon från fordonsskatt

På grundval av ömsesidighet beviljas befrielse från eller nedsättning av skatt som avses i 38 § för utomlands registrerade fordon som införts till Finland för tillfälligt bruk enligt följande:

1) befrias från fast skatt och konsumtionsskatt fordon registrerade i Armenien, Azerbajdzjan, Estland, Georgien, Iran, Kazakstan, Kirgisien, Lettland, Litauen, Moldavien, Republiken Slovakien, Tadzjikistan, Republiken Tjeckien, Tunisien, Turkmenistan, Ukraina

eller Uzbekistan, lastbilar och lastbilssläpvagnar registrerade i Libyen samt bussar registrerade i Turkiet och sådana lastbilar som är i trafik mellan Finland och Turkiet,

2) befrias från fast skatt fordon registrerade i Schweiz och Ryska federationen,

3) befrias från konsumtionsskatt fordon registrerade i Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Norge eller Slovenien samt

4) nedsätts konsumtionsskatten för fordon registrerade i Schweiz så att skatten nedsätts till 0,03 euro per kilometer för paketbilar, 0,05 euro per kilometer för bussar och lastbilar samt 0,02 euro per kilometer för lastbilssläpvagnar.

På fordon registrerade i Schweiz tillämpas inte bestämmelserna om konsumtionsskattens minsta belopp. Ett fordon som är registrerat i Schweiz är befriat från konsumtionsskatt, om den sträcka som körts i Finland är högst 50 kilometer.

44 §

Fordon som är befriade från fast skatt och konsumtionsskatt

Fritt från fast skatt är ett utomlands registrerat motorfordon vars registreringsland tillträtt den konvention rörande beskattning av landsvägsfordon i privat bruk i internationell trafik som trädde i kraft genom förordningen av den 14 september 1956 (495/1956) eller den konvention rörande beskattning av fordon, som används vid internationell befordran av resande som trädde i kraft genom förordningen av den 10 februari 1967 (104/1967) eller den konvention rörande beskattning av fordon som används vid internationell godsbefordran som trädde i kraft genom förordningen av den 10 februari 1967 (106/1967), och vilket fordon används tillfälligt i Finland enligt de villkor som nämns i vederbörande konvention och inom gränserna för den. Fria från ovan i 38 § föreskrivna skatter är med stöd av en överenskommelse med en främmande stat under villkor av ömsesidighet sådana utomlands registrerade paketbilar, lastbilar, bussar och lastbilssläpvagnar som tillfälligt används i Finland. Skattefriheten beviljas för en lika lång tid som

ett i Finland registrerat fordon beviljas motsvarande förmån i den främmande staten, dock för högst ett år efter införseln.

Fordon som är registrerade i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen är befriat från fast skatt och konsumtionsskatt.

Fordon som är registrerade i Ryssland är befriade från konsumtionsskatt.

7 kap.

Skatteförhöjning, skatterättelse till skatteta- garens fördel och efterbeskattning

45 §

Skatteförhöjning

Om en skattskyldig har underlåtit att göra registreringsanmälan om överlåtelse av äganderätt och någon ny ägare inte har antecknats i registret, höjs skatten enligt följande:

1) om den skattskyldige inte efter uppmaning som getts i samband med debiteringen för den första skatteperioden uppfyller sin anmälningsskyldighet, debiteras skatten för den följande skatteperioden med högst 50 procents förhöjning och

2) om den skattskyldige efter uppmaning som getts i samband med debiteringen för den andra skatteperioden ännu inte uppfyller sin anmälningsskyldighet, debiteras skatten för de följande skatteperioderna med högst 100 procents förhöjning.

Skatt som skall debiteras genom efterbeskattning kan höjas till högst det tredubbla beloppet, om den skattskyldiges förfarande vid skatteundandragande kan anses som grovt.

46 §

Skatterättelse till skatteta- garens fördel

Om skatt har lämnats odebiterad eller debiterats till för lågt belopp, eller har återburits till en skattskyldig utan grund eller till ett alltför stort belopp, kan beskattningen rättas inom fem år efter utgången av den skatteperiod då skatten debiterades eller borde ha debiterats eller då beslutet om skatteåterbäring fattades.

Utän hinder av den tid som föreskrivs i 1 mom. kan Fordonsförvaltningscentralens beslut som gäller ändring av beskattning rättas inom 60 dagar räknat från den dag då den som har rätt att söka ändring fick kännedom om Fordonsförvaltningscentralens beslut.

47 §

Efterbeskattning

Om ett fordon helt eller delvis har lämnats obeskattat eller skatt har återburits utan grund med anledning av att anmälan eller annan uppgift eller handling inte har lämnats in eller är bristfällig eller oriktig, påför Fordonsförvaltningscentralen den odebiterade eller återburna skatten för betalning.

Om skattens belopp skall beräknas på ett fordon som inte är infört i registret, skall skatten på basis av de omständigheter som är kända uppskattas till det belopp som sannolikt skulle betalas för ett registrerat fordon av motsvarande slag. Skatten kan alltid påföras åtminstone på basis av de uppgifter som antecknats om fordonet då det senast var infört i registret.

Innan efterbeskattning verkställs skall den skattskyldige beredas tillfälle att avge bemötande i saken. Efterbeskattning skall verkställas inom två år efter utgången av det år under vilket den omständighet som ligger till grund för efterbeskattningen kom till skattemyndighetens kännedom. Efterbeskattning verkställs dock senast fem år efter utgången av det år för vilket skatten borde ha debiterats.

8 kap.

Förhandsavgörande, rättelse och ändrings-sökande

48 §

Förhandsavgörande

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan meddela förhandsavgörande om tillämpningen av bestämmelser som gäller fordons-skatt. Förhandsavgörande ges den för vilken det är viktigt att veta hur lagen tillämpas på

hans fordon, och meddelas för en tid om högst två år. För meddelande av förhandsavgörande debiteras avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Om en sökande kräver det, skall ett förhandsavgörande som vunnit laga kraft med bindande verkan iaktas vid beskattningen av den sökande för den tid avgörandet gäller. På ändringssökande som gäller förhandsavgörande tillämpas bestämmelserna i 50 §. Ändring får dock inte sökas i beslut om att förhandsavgörande inte meddelas.

49 §

Rättelse till den skattskyldiges fördel

Om fordonsskatt har debiterats till ett alltför stort belopp, kan den som saken gäller inom den tid som anges i 46 § yrka rättelse hos Fordonsförvaltningscentralen. Rättelseyrkandet skall göras skriftligt. Fordonsförvaltningscentralen kan även på eget initiativ rätta debiteringen till den skattskyldiges fördel.

50 §

Anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen

I skatteuppbördsmyndighetens beslut med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsmått har den skattskyldige eller någon annan som saken gäller och på statens vägnar skatteombudet vid Nylands skatteverk och i ärenden som gäller fast skatt och konsumtionsskatt enligt 38 § tullombudet vid Tullstyrelsen.

För den skattskyldige och någon annan som saken gäller är besvärstiden fem år från utgången av den skatteperiod då skatten debiterades eller då den borde ha debiterats eller då beslut om återbetalning av skatten fattades, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. Vid förhandsavgörande är besvärstiden dock 30 dagar från delfäendet av beslutet. Besvärstiden för skattetagaren är sex månader från skattebeslutet och 30 dagar från förhandsavgörandet. Ändring skall sökas skriftligt, och besvärsskriften

skall tillställas den behöriga skatteuppbördsmyndigheten inom besvärstiden.

Skatteuppbördsmyndigheten skall behandla besvären som en rättelseansökan. Godkänns besvären inte i sin helhet, hänskjuts den del av besvären som inte godkänts till Helsingfors förvaltningsdomstol.

51 §

Anförande av besvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Rätt att anföra besvär har den som med stöd av 50 § får söka ändring i beskattningen.

Besvärstillstånd kan beviljas

1) om det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) om det på grund av ett uppenbart fel som inträffat i ärendet finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet eller

3) om det föreligger vägande ekonomiska eller andra skäl att bevilja besvärstillstånd.

Besvärstillstånd kan även beviljas så att det gäller endast en del av det överklagade förvaltningsdomstolsbeslutet.

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av förvaltningsdomstolens beslut. Besvärsskriften, som skall innefatta ansökan om besvärstillstånd, skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller Helsingfors förvaltningsdomstol.

52 §

Ränta som skall betalas med anledning av ändringssökande

Om skatt med anledning av ändringssökande har avlyfts eller sänkts, skall till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från skattebetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt 11 § förordningen om skatteuppbörd (903/1978).

Ränta betalas dock inte på grundval av rättelse, om skatteåterbäringen beror på att den skattskyldige har underlåtit att göra anmälan om någon omständighet som hänför sig till skattskyldighetens upphörande eller till avbrytande av skatteuppbörd enligt 19 §, eller om andra sådana liknande omständigheter som han känner till och som gäller skattskyldighet eller fordonets skattepliktighet.

Om skatt påförs eller skattens belopp höjs med anledning av ändringssökande, driver Fordonsförvaltningscentralen in skatten jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

53 §

Förande av statens talan

Statens talan i ärenden som gäller ändringssökande och rättelse förs av skatteombudet vid Nylands skatteverk. Statens talan i ärenden som gäller fast skatt och konsumtionsskatt som avses i 38 § förs av Tullstyrelsens tullombud.

Skatteombudet och tullombudet hörs och beslut delges dem genom att de bereds tillfälle att ta del av ett beslut och de handlingar som ligger till grund för beslutet.

54 §

Omröstning i förvaltningsdomstolen

Om det råder olika åsikter vid avgörandet av ett ärende som har överklagats med stöd av denna lag, gäller som beslut den åsikt som flertalet skall anses ha omfattat. Vid lika röstetal vinner den åsikt som är fördelaktigast för den skattskyldige eller, om denna grund inte kan tillämpas, den åsikt som ordföranden har omfattat.

55 §

Verkställighet

En skattskyldig eller en annan person som ansvarar för skatten är skyldig att betala skatt som förfallit till betalning oberoende av om ändring i skatten söks eller inte.

9 kap.

Myndigheter och tillsyn

56 §

Myndigheter

Skatteuppbördsmyndighet i fråga om fordonsskatten är Fordonsförvaltningscentralen, dock så att tullverket är skatteuppbördsmyndighet i fråga om den fasta skatten och konsumtionsskatten. Skatteuppbördsmyndighet i landskapet Åland är länsstyrelsen på Åland, på vilken tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om Fordonsförvaltningscentralen.

Verkställandet av skattedebiteringen samt skatteuppbörden och andra åtgärder i anslutning till beskattningen liksom behandlingen av ansökningsärenden och andra ärenden som gäller fordonsskattningen handhas av Fordonsförvaltningscentralen och tullverket, samt i fråga om fordon som är registrerade i landskapet Åland, av länsstyrelsen på Åland. Fordonsförvaltningscentralen behandlar dock även sådana ärenden om skatteuppskov och skattelättnad som gäller skatter som uppbärs av länsstyrelsen på Åland.

57 §

Tillsyn

Tillsynen över fordonsskattningen ankommer på Fordonsförvaltningscentralen samt polis-, gränsbevaknings- och tullmyndigheterna. De myndigheter som anges i lag eller förordning skall tillse att ett fordonsskattepliktigt fordon inte används i trafik eller förs ut ur landet, om skatt som förfallit till betalning inte har betalats för fordonet. Fordonsförvaltningscentralen kan ge andra myndigheter anvisningar om tillsynen.

58 §

Användningsförbud

Om skatt eller den del av skatten som förfallit till betalning inte har betalats inom utsatt tid, får fordonet inte användas i trafik

(*användningsförbud*). Fordonet får inte heller användas i trafik trots att det övergått till en annan ägare eller innehavare än den skattskyldige. Fordonets registreringsskyltar och registerutdrag skall omhändertas av tillsynsmyndigheten. Fordonet får dock med skriftligt tillstånd utfärdat av polis-, tull- eller gränsbevakningsmyndigheten köras till ett av myndigheten anvisat ställe för förvaring.

Fordonförvaltningscentralen kan av synnerligen vägande skäl helt och hållet eller för en bestämd tid återkalla ett användningsförbud eller bestämma att användningsförbud inte skall tillämpas på fordonet. Användning av fordonet kan tillåtas endast

1) om en domstol har beslutat om inledning av skuldsanering eller skuldreglering i fråga om den som lämnat skatten obetald eller

2) om det kan anses att fordonets ägare eller innehavare inte har känt till och inte har kunnat känna till att skatten är obetald och det med beaktande av omständigheterna kan anses vara oskäligt att förbjuda att fordonet används.

Om uppgifter om försummad skattebetalning har varit tillgängliga för fordonets köpare i ett register som gäller fordon, återkallas användningsförbudet inte utan särskilda skäl.

Obetald skatteprestation som hänför sig till en periodbeskattningstid medför inte användningsförbud för fordonets nästa ägare.

Har fordonsskatt med stöd av 5 § 5 mom. debiterats en person som tillgripit fordonet, medför detta inte användningsförbud för ägaren eller innehavaren på grund av obetald skatt.

59 §

Besiktning av fordon

Vid utförandet av en periodisk besiktning enligt fordonslagen skall besiktningsförrättaren kontrollera att fordonsskatten är betald. Om fordonsskatt som förfallit till betalning är obetald, godkänns fordonet inte vid en periodisk besiktning.

Om datasystemet inte innehåller någon anteckning om att skatten har betalats och det inte framläggs någon annan bevisning om att

skatten har betalats, avbryts besiktningen tills skatten jämte förseningsräntor har betalats helt och hållet. Tillsynsmyndigheterna kan förhindra att fordonet används under den tid som besiktningen är avbruten.

Som bevisning enligt 2 mom. kan betraktas ett verifikat från en penninginrättning över betald skatt, ett kontoutdrag som visas upp tillsammans med debetsedeln eller ett verifikat som skrivits ut av en betalningsautomat eller annan dataterminal och som visas upp tillsammans med debetsedeln.

Om Fordonsförvaltningscentralen har fattat ett i 58 § 2 mom. avsett beslut om återkallande av användningsförbud, kan fordonet besiktigas under den tid beslutet är i kraft, trots att skatten är obetald.

60 §

Kringgående av skatt

Har ett förhållande eller en åtgärd givits sådan rättslig form som inte motsvarar sakens egentliga natur eller syftemål, skall vid beskattningen förfaras som om den riktiga formen hade använts i saken.

Om det är uppenbart att vid beskattningen bör förfaras så som avses i 1 mom., skall vid verkställandet av beskattningen alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning prövas omsorgsfullt samt den skattskyldige beredas möjlighet att lämna utredning om de konstaterade sakförhållandena. Lämnar den skattskyldige inte härvid utredning om att den rättsliga form som har givits förhållandet eller åtgärden motsvarar sakens egentliga natur eller syftemål eller att åtgärden inte uppenbart har vidtagits i syfte att uppnå befrielse från skatt, skall vid verkställandet av beskattningen förfaras så som avses i 1 mom.

61 §

Skattelättnad

Fordonsförvaltningscentralen kan av särskilda skäl på ansökan och på de villkor som den bestämmer helt eller delvis bevilja befrielse från eller uppskov med betalning av fordonsskatt som betalats eller skall betalas jämte därpå beräknad ränta. Fordonsförvalt-

ningscentralen eller finansministeriet har rätt att av andra skattemyndigheter erhålla uppgifter som behövs för att avgöra ett skattelättnadsärende. Tullstyrelsen avgör ansökningar om skattebefrielse eller skatteuppskov som gäller i 38 § avsedd fast skatt och konsumtionsskatt. Uppskov med betalning av skatt beviljas på de villkor som finansministeriet bestämmer.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett i 1 mom. avsett ärende av principiell betydelse.

10 kap.

Särskilda bestämmelser

62 §

Minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs

Det minsta fordonsskattebelopp som debiteras för en skatteperiod är 17 euro. Skatt återbärs, om det belopp som skall återbäras är fem euro eller mer. En återbäring på mindre än fem euro kan överföras för att gottskrivas vid följande debitering.

Det minsta skattebelopp som uppbärs är 10 euro. Fordringar eller sammanräknade fordringsbelopp till ett belopp som understiger detta belopp uppbärs endast av särskilda skäl, bland annat om den skattskyldige har gjort upprepade eller avsiktliga felbetalningar.

63 §

Offentlighet och utlämnande av uppgifter som gäller fordonsskatt

Uppgifter som gäller fordonsskatt är offentliga med undantag av handlingar som gäller den skattskyldiges hälsa, ansökningar om skattelättnad och betalningsuppskov samt ansökningar om befrielse från användningsförbud med tillhörande handlingar. I fråga om utlämnandet av uppgifter om fordonsskatt och om den skattskyldige tillämpas även bestämmelserna i 20 § lagen om fordonstrafikregistret.

Fordonsförvaltningscentralen kan utfärda intyg över att fordonsskatt för fordonet inte är

obetald. För uppgifterna debiteras avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten.

64 §

Dataöverföringsersättning samt penninginrättningars skyldighet att betala dröjsmålsränta

På betalning av dataöverföringsersättning till penninginrättningar och penninginrättningarnas skyldighet att betala dröjsmålsränta för försenad överföring eller redovisning av skattemedel tillämpas vad som avtalas mellan Fordonsförvaltningscentralen och penninginrättningarna.

65 §

Elektronisk signatur

En handling som utställs ur beskattningssystemet kan undertecknas maskinellt. Detta skall nämnas i handlingen.

66 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för lagstridigt undandragande av fordonsskatt och för försök därtill finns i 29 kap. 1—3 § strafflagen (39/1889).

Den som framför ett fordon för vilken fordonsskatt som förfallit till betalning är obetald, skall för *fordonsskatteförseelse* dömas till böter. Likaledes skall dömas fordons ägare eller innehavare, som överlåtit sådant fordon att framföras av annan.

67 §

Uppbörd av fast skatt och konsumtionsskatt i vissa fall

När en proposition om ändring av skattebelopp som avses i 40 eller 41 § eller om ändring av sådan befrielse eller nedsättning av dessa skatter som avses i 43 eller 44 § har lämnats till riksdagen, kan statsrådet genom förordning föreskriva att skatten skall uppbäras enligt propositionen från det att proposi-

tionen lämnats. Om riksdagen inte godkänner lagförslaget, återbärs det överskjutande skattebeloppet.

68 §

Övergångsbestämmelser

Den första skatteperioden år 2004 börjar för alla skattepliktiga fordon den 1 januari 2004. 2004 års skatteperiod upphör den kalenderdag som motsvarar dagen då fordonet senast överläts eller dagen före fordonets första registrering eller omregistrering. Om motsvarande dag saknas i den månad då skatteperioden borde upphöra, betraktas den sista dagen i månaden som dagen för skatteperiodens upphörande. Om en skatteperiod som fastställs på detta sätt skulle upphöra före den 31 mars 2004, skjuts skatteperiodens upphörande fram med ett år. Skatten debiteras för alla fordon på en gång vid den beskattning som verkställs för den skatteperiod som börjar den 1 januari 2004.

Beloppet av den skatt som skall debiteras kan på den skattskyldiges begäran före skattens förfallodag av Fordonsförvaltningscentralen delas upp för betalning i två, tre eller fyra rater, beroende på längden på den skatteperiod som börjar den 1 januari 2004. Skatt för skatteperioder som är kortare än 6 månader betalas i en rat. Skatten för skatteperioder som är längre än 6 månader men kortare än 9 månader kan betalas i två rater. För skatteperioder som är längre än 9 månader men kortare än 12 månader kan skatten delas upp för betalning i två eller tre rater och för skatteperioder som är längre än 12 månader i två eller fyra rater. Under övergångsperioden tillämpas inte bestämmelserna i 18 § om betalning av skatt i rater.

Med avvikelse från bestämmelserna i 23 § fastställs förfallodagarna för övergångsperiodens första rat av Fordonsförvaltningscentralen.

69 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004. Genom denna lag upphävs lagen om

fordonsskatt (1111/1996) och lagen om skatt på motorfordon (722/1966) jämte ändringar. De lagar som var i kraft när denna lag trädde i kraft och de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem tillämpas dock på de i de nämnda lagarna avsedda skatter som hänför sig till tiden före den 1 januari 2004. På ändringssökande, skattelättnad eller skatteuppskov som anhängiggjorts efter det att denna lag har trätt i kraft tillämpas bestämmelserna i denna lag, om ärendet anhängiggörs efter det att denna lag har trätt i kraft.

På skattelättnad och skatteuppskov som

gäller tilläggsskatt som hänför sig till tiden före den 1 januari 2004 tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft.

Bestämmelserna i 13 § 2 mom. lagen om skatt på motorfordon tillämpas inte på skatteåterbäringar som hänför sig till den 1 januari 2002 eller tiden efter detta.

Fordonsförvaltningscentralen kan innan lagen träder i kraft vidta sådana åtgärder för att ingå avtal om periodbeskattning och om uppgifter av biträdande art vid skatteuppbörden som verkställigheten av lagen förutsätter.

Helsingfors den 30 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Leena Luhtanen

Nr 1282

L a g

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 3 § lagen den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978), sådant detta lagrum lyder delvis ändrat i lagarna 1242/1988, 1106/1994, 1550/1995, 1120/1996 och 1384/1997, ett nytt 7 mom. och till lagen nya 3 a—3 f § som följer:

3 §

Källskatt skall inte betalas på ränta som hör till tillämpningsområdet för Europeiska unionens råds direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar och som betalas till en sådan faktisk betalningsmottagare med hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen som avses i artikel 2 i direktivet.

3 a §

I 3 b—3 e §

1) avses med ränta inkomst av fordran, antingen den säkerställts genom inteckning eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte; uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper och masskuldebrev eller obligationer, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänförs till sådana värdepapper, masskuldebrev eller obligationer; straffavgift på grund av försenad betalning anses inte som ränta,

2) avses med royalty betalning som tas emot som ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, här inbegripet biografilm och programvara, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsme-

tod, eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur; betalningar för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning skall också anses vara royalties.

3 b §

Källskatt eller skatt som uppbärs vid den slutliga beskattningen skall inte betalas på ränta och royalty förutsatt att

1) den som har rätt till räntan eller royaltyn är ett bolag i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, eller ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat och tillhör ett bolag i en medlemsstat, och

2) det bolag som är betalare, eller det bolag vars fasta driftställe behandlas som betalare, av räntor och royalties är ett närstående bolag till det bolag som har rätt till, eller vars fasta driftställe behandlas som den som har rätt till, dessa räntor eller royalties.

3 c §

Med bolag i en annan medlemsstat som nämns ovan i 3 b § avses bolag som nämns i bilagan till Europeiska unionens råds direktiv 2003/49/EG om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika

medlemsstater och som är skyldigt att erlägga en skatt som nämns i artikel 3 a iii i direktivet utan rätt till undantag från skatteplikt och som enligt skattelagstiftningen i en medlemsstat anses ha hemvist i den medlemsstaten och som inte anses ha skatterättsligt hemvist utanför gemenskapen enligt ett avtal mellan medlemsstaten och tredje stat för undvikande av dubbelbeskattning.

3 d §

Två sådana bolag som nämns ovan i 3 b § anses vara närstående bolag om det ena bolaget direkt innehar minst 25 procent av kapitalet i det andra bolaget eller ett tredje bolag direkt innehar minst 25 procent av kapitalet både i det första och i det andra bolaget.

Innehavet kan endast gälla bolag som har hemvist inom gemenskapens territorium.

3 e §

Med fast driftställe som nämns i 3 b § avses en stadigvarande plats för affärsverksamhet belägen i en medlemsstat, från vilken affärsverksamhet inom ett bolag från en annan medlemsstat helt eller delvis bedrivs.

Ett fast driftställe skall behandlas som den som har rätt till räntor eller royalties

1) om de fordringar, rättigheter eller det utnyttjande av de upplysningar som givit upphov till betalning av räntor eller royalties äger verkligt samband med det fasta driftstället, och

2) om betalningarna av räntor eller royalties utgör intäkter för vilka det fasta drift-

stället i den medlemsstat där det är beläget beskattas med någon av de skatter som avses eller nämns i artikel 1.5 b i det direktiv som nämns i 3 c §, eller en identisk eller i huvudsak likartad skatt, vilken påförs efter detta direktivs ikraftträdande vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna.

Om ett fast driftställe som tillhör ett bolag i en medlemsstat behandlas som betalare av eller den som har rätt till räntorna eller royaltyn, behandlas ingen annan del av bolaget som sådan vid tillämpningen av 3 b §.

Bestämmelserna i 3 b § tillämpas inte om räntor och royalties betalas av eller till ett fast driftställe som är beläget i tredje stat och tillhör ett bolag i en medlemsstat och bolagets affärsverksamhet helt eller delvis bedrivs genom det fasta driftstället.

3 f §

Den i 3 b § avsedda källskatten eller den slutliga skatten skall återbetalas inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som rimligen kan begäras har mottagits. Om den uppburna skatten inte har återbetalats inom denna tid, har det mottagande bolaget eller det fasta driftstället rätt att på den skatt som skall återbetalas erhålla ränta som till sin storlek motsvarar den samfundsränta som avses i 40 § lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 30 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1283

L a g**om ändring av lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning**

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 3 § lagen den 18 december 1995 om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995) ett nytt 5 mom., till 4 § ett nytt 4 mom. samt till 5 § ett nytt 2 mom. som följer:

3 §

Avräkning av utländsk skatt

En betalning av ränta eller royalty som görs av ett bolag med hemvist i en medlemsstat i Europeiska unionen eller av ett fast driftställe som ett bolag med hemvist i en medlemsstat har i en annan medlemsstat anses härröra från denna stat. Då avräkning medges skall hänsyn tas till bestämmelserna i artikel 6.2 och 6.3 i Europeiska unionens råds direktiv 2003/49/EG om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater.

4 §

Avräkningens högsta belopp

Utan hinder av 1 mom. kan avräkningen i

Helsingfors den 30 december 2003

fråga om räntor som hör till tillämpningsområdet för Europeiska unionens råds direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar överstiga beloppet av de skatter som skall betalas i Finland.

5 §

Oanvänd avräkning av utländsk skatt

I fråga om räntor som avses i 4 § 4 mom. kan den del av avräkningen som överstiger beloppet av de skatter som skall betalas i Finland för samma inkomst avräknas från statlig skatt som under samma skatteår påförs annan inkomst. Det belopp som inte kan avräknas återbetalas till den skattskyldige.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
 Lagen tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1284

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om utgången av ansökningstiden för stöd som gäller investeringar i jordbruk samt renhushållning och naturnärningar och stöd för unga jordbrukares etablering**

Given i Helsingfors den 22 december 2003

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 64 § 3 mom. lagen den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnärningar (329/1999), sådant detta lagrum lyder i lag 44/2000, och 64 § 3 mom. lagen den 21 januari 2000 om finansiering av renhushållning och naturnärningar (45/2000):

1 §

Ansökningstiden för investeringsstöd enligt 10 § 1 mom. 1 punkten lagen om finansiering av landsbygdsnärningar (329/1999) och startstöd till unga jordbrukare enligt 2 punkten samt markköpslån enligt 21 § och stöd för bostadsfinansiering enligt 22 § löper ut den 31 december 2003.

2 §

Ansökningstiden för investeringsstöd enligt 18 § 1 mom. 1 punkten lagen om finansiering av renhushållning och naturnärningar (45/2000) och startstöd till unga jordbrukare enligt 2 punkten samt markköpsstöd enligt 12 § och statliga lån för bostadsfinansiering enligt 13 § löper ut den 31 december 2003.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 31 december 2003.

Helsingfors den 22 december 2003

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 12 december 2001 om utgången av ansökningstiden för investeringsstöd gällande broiler- och kalkonskötsel (1224/2001), jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 4 december 2002 om utgången av ansökningstiden för investeringsstöd som gäller byggande av svinhus och stora investeringar inom trädgårdsodling (1001/2002), jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 10 april 2003 om utgången av ansökningstiden för investeringsstöd som gäller byggande av svinhus och stora investeringar inom trädgårdsodling (301/2003) och jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 4 december 2003 om utgången av ansökningstiden för vissa investeringsstöd som gäller investeringar inom jordbruket (996/2003).

Överinspektör Esko Leinonen

Nr 1285

**Finansministeriets förordning
om villkoren för anstånd med betalningen av vissa skatter**

Given i Helsingfors den 30 december 2003

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 90 § lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995), sådant detta lagrum lyder i lag 505/1998,
211 § 1 mom. mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993),
57 § lagen den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1118/1996),
37 § fastighetsskattelagen av den 20 juli 1992 (654/1992), sådant detta lagrum lyder i lag 1560/1995,
52 § 3 mom. lagen den 29 november 1996 om överlåtelseskatt (931/1996),
22 § lagen den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978), sådant detta lagrum lyder i lag 1563/1995,
38 § sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963), sådant detta lagrum lyder i lag 1576/1995,
14 § 3 mom. lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963), sådant det lyder i lag 543/1985,
53 § 3 mom. lagen den 12 juli 1940 om skatt på arv och gåva (378/1940), sådant det lyder i lag 507/1998,
18 § 3 mom. lotteriskattelagen av den 26 juni 1992 (552/1992),
7 § lagen den 20 december 1966 om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966), sådant detta lagrum lyder i lag 543/1996,
50 § 2 mom. lagen den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994),
50 § 3 mom. bilskattelagen av den 29 december 1994 (1482/1994)
61 § fordonsskattelag av den 30 december 2003 (1281/2003),
31 § 2 mom. bränsleavgiftslag av den 30 december 2003 (1280/2003):

1 §

Denna förordning tillämpas vid beviljande av anstånd med betalning av skatter, avgifter eller motsvarande prestationer enligt vad som bestäms särskilt.

2 §

Anstånd beviljas på villkor att godtagbar säkerhet ställs för betalningen av det belopp med vilket anstånd beviljas. Anstånd kan dock beviljas utan att säkerhet fordras, om det belopp som skall betalas är ringa, anståndstiden är kort eller andra särskilda skäl föreligger.

På skatter och avgifter som uppbärs av skatteverket beviljas anstånd utan krav på säkerhet endast på villkor att anståndet inte utgör hinder för skattekvittning till betalning av det belopp, med vilket anstånd har

beviljats, samt av ränta som eventuellt uppbärs på detta belopp.

3 §

På skatt, avgift eller motsvarande prestation, med vars betalning anstånd har beviljats, uppbärs för anståndstiden en ränta enligt vad som bestäms om förseningsränta i 4 § lagen om skattetillegg och förseningsränta (1556/1995). Av särskilt vägande billighets-skäl kan anstånd dock beviljas utan ränta.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Denna förordning tillämpas på anstånd som beviljas samma dag förordningen träder i kraft eller därefter, dock så, att anstånds-räntan räknas ut för tiden före förordningens ikraft-trädande i enlighet med då gällande beslut.

Nr 1285

Anståndsränta räknas enligt denna förordning även på anstånd som beviljats innan denna förordning trätt i kraft från och med den dag förordningen trätt i kraft.

Villkoren i denna förordning tillämpas även på anstånd som beviljas samma dag förordningen träder i kraft eller efter det och på vilka i övrigt tillämpas sådana tidigare

gällande bestämmelser enligt vilka finansministeriet har befogenhet att bestämma om villkoren för anstånd.

Genom denna förordning upphävs finansministeriets beslut av den 11 december 1997 om villkoren för anstånd med betalningen av vissa skatter (1130/1997).

Helsingfors den 30 december 2003

Minister *Jan-Erik Enestam*

Överinspektör Panu Pykönen